

Комунальний заклад я/с №6 «Теремок»

Консультація для батьків

«Долучаємо дитину до образотворчого мистецтва»

Вихователь

Ружина І.М

м. СКАДОВСЬК

Консультація для батьків на тему: "Долучаємо дитину до образотворчого мистецтва"

Відомий лікар і педагог Е. А. Аркін писав: «основним і невичерпним джерелом естетичних вражень є природа у всіх її чудових перетвореннях і творах людського мистецтва».

Треба дати дитині можливість на прогулянці, під час екскурсій за місто або перебування в селі, на дачі бачити природу у всій її красі, то пишною і яскравою, скромною і не менш чарівною, бачити зоряне небо, схід і захід сонця, землю в різних шатах: взимку – в білосніжному покриві, влітку – в пишному і яскравому вбранні польових квітів, восени – в золоті листя, навесні – у привабливих формах пробудження до нового життя. Весь цей аромат краси вдихається дитиною і залишає в ній свій слід, який, якщо не зараз, то в майбутньому, послужить матеріалом для глибоких чистих переживань.

Вчіть дітей любити й бачити красу природи

У малюнках діти відображають враження про світ, свої інтереси й можливості.

Вдома необхідно створити дитині умови для образотворчої діяльності: виділити місце для малювання, ліплення, підібрати необхідний матеріал (гуаш, акварель, фломастери, кольорові воскові крейди, олівці та ін). Важливо зрозуміти, який матеріал дитина любить, частіше вибирає, але, може бути, вона не знає виразності інших матеріалів. Покажіть дитині деякі прийоми. Наприклад, розмазування акварелі, створення нових відтінків, кольорів.

Вдома діти частіше малюють те, що хочуть. І зміст малюнка показує, що подобається дитині, що у неї найкраще виходить. Попросіть дитину розповісти про те, що вона намалювала, допоможіть виділити деякі засоби художньої виразності. («Як ти намалював злого вовка, добру собаку?», «Чому вибрав цей колір?» та ін) Питання змушують малюка замислитися, перейти до свідомого відбору характерних ознак персонажа.

Запропонуйте намалювати те, що дитина побачила на прогулянці в парку, після відвідування зоопарку, після читання улюбленої книги, передати в малюнку сюжет знайомої пісні.

Бажано придумувати мету малювання: запрошення, малюнок на пам'ять, портрет мами, бабусі, картину для прикраси своєї кімнати.

Роботи великого формату малюнок може виконувати протягом певного терміну, поступово доповнюючи свою картину. Наприклад, дитина малює вулицю, на якій живе: спочатку багато будинків, потім транспорт, дерева, людей, які живуть в будинках, що йдуть по вулиці і т. д. Зміст може розширюватися, доповнюватися, поки

у малюка є інтерес. Зробіть рамку і прикрасьте малюнком стіну в своєму будинку, пошукайте місце для картини разом з маленьким художником.

Для складання візерунків можна використовувати одяг площинної ляльки, яку діти будуть одягати, а потім грати з нею. Візерунки діти малюють, але можуть і надрукувати (листя-відбитки). Для цього треба вирізати форми з картоплі, гумки та інших предметів, які залишають слід. Вийдуть візерунки для шпалер, тканини, кайми, малюнка.

Збирайте дитячі роботи, періодично розглядайте їх, влаштовуйте виставки на улюблену тему. Дитина зовсім по-новому побачить свої малюнки.

Знайомлячи своїх дітей з образотворчим мистецтвом, розглядайте разом з ними дитячі книжки чи репродукції картин.

Зразки питань для бесід :

- Що зображено? Який настрій персонажа? (сумний, веселий, задумливий).
- Які почуття викликає в тебе цей образ? (радості, смутку).
- Як прикрашений костюм героя казки?
- Як природа допомагає зрозуміти настрій героя твору?
- Який твір мистецтва тобі найбільше подобається?

Розглядайте з дітьми твори мистецтва у відповідності з тими завданнями, які вирішуються в даний момент на заняттях в дитячому саду.

Цікаво збирати колекцію листівок, книг.

Відвідуйте музеї, виставкові зали, розглядайте ті ж твори, жанри, з якими знайомлять дітей у дошкільному закладі в цей період.

До відвідування виставок дитину слід підготувати заздалегідь: розглянути альбоми, репродукції з тих тем, яким присвячені екскурсії.

Консультація для батьків
«БЕСІДА З ДІТЬМИ ЗА КАРТИНОЮ»

Вихователь

Ружина І.М

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ НА ТЕМУ: «БЕСІДА З ДІТЬМИ ЗА КАРТИНОЮ»

В сім'ї можна і потрібно систематично знайомити дитину з мистецтвом, поступово ускладнюючи і розширюючи теми, сюжети і образи відображуваних дитині художніх творів. В домашніх умовах можна скласти невеликі колекції репродукцій. У вільну хвилину розглядати їх з дитиною, розмовляти про них. Підбір репродукцій за темами може бути різним. Так, наприклад, може бути кілька серій малюнків на тему «Пори року» - пейзаж, а також – серія на казкову тематику у творах В. М. Васнецова, М. А. Врубеля. Але не слід показувати дитині за раз більше 5-6 репродукцій.

Не треба відразу починати розмову, нехай дитина спочатку просто розгляне репродукції. Перше враження завжди емоційно, і воно повинно лягти в основу майбутнього аналізу картини.

Розмова, природно, повинна початися з обговорення сюжету: що зображено на картині. Звідси повинно виникати і друге питання: як зображено? Який був задум художника? Яке його відношення до того, що він зобразив, і за допомогою яких засобів розкривається задум картини? Часто вся розмова зводиться до першого питання – що зображено на картині, кого намалював художник, що роблять зображені на картині люди, де вони знаходяться і т. д. Безсумнівно, такий розбір картини дещо дає дітям з пізнавальної точки зору, а саме художній твір викликає певні почуття в найбільш сприйнятливих дітей, але все ж специфіка художнього твору, в основі якого завжди лежить єдність змісту і форми, значною мірою при такому аналізі втрачається. Задум, ставлення художника залишаються нерозкритими; з сюжету виводиться мораль.

Дуже важливо, щоб дорослі, показуючи репродукції, зуміли довести до дитячої свідомості, що художник хотів сказати своєю картиною, розкрити авторський задум. Тільки при цій умові художній твір знайде у дітей емоційний, естетичний відгук. Як це зробити?

Бесіду можна побудувати з наступних питань:

- Які почуття відчував художник, коли створював картину?
- Як він ставився до героїв твору?
- Як їх розумів, кого любив, ким захоплювався, кого засуджував?
- Які почуття автор хотів викликати у глядача?
- Чи схожі ці картини за кольором?
- Чому не схожі? І т. д.

Треба дати зрозуміти батькам, що в картині немає нічого випадкового: загальний колорит, розподіл світла, розміщення на полотні персонажів і предметів – все служить художнику для розкриття його задуму, його думок і почуттів.

Щоб діти могли краще сприйняти художні особливості картини, добре показати їм не одну, а дві-три репродукції картин на аналогічні теми, зіставити їх. Наприклад, два зимових пейзажу «Лютнева блакить» В. Е. Грабаря і «Російська зима» К. Ф. Юона. запитайте у дітей, яка зима їм більше сподобалася. Більшість висловлюється за першу: «Яскраві фарби, красива картина, небо блакитне, залишки золотого листя, сніг рожевий, і тіні під деревами сині, напевно, художник радів, коли це побачив». Треба дати зрозуміти дітям, що зима зображена на двох картинах, але по-різному: одна – красива, яскрава, а друга – задумана. Дерева в інеї, мереживні, наче в імлі, тихі. І діти погодяться з вами. Так шляхом порівняння буде досягнутий новий критерій естетичної оцінки зимового пейзажу. Хлопці зрозуміють, що красу природи можна бачити і відтворювати по-різному, що вона пробуджує у художника різні почуття і думки, а той, у свою чергу, передає їх нам.

Виховання естетичної сприйнятливості дитини до навколишнього і необхідна допомога в образотворчій діяльності, всіляке заохочення і, нарешті, продумана організація спілкування дитини з мистецтвом – все це доступно сім'ї. І це буде міцним фундаментом подальшого естетичного розвитку малюка.

Консультація для батьків
«Потоваришуй з олівцем»

Вихователь

Ружина І.М

Консультація для батьків на тему: «Потоваришуй з олівцем»

Діти у всьому нас наслідують, особливо якщо ми щось робимо із задоволенням. Побачивши в нашій руці олівець чи пензлик, ручку чи крейду, вони, затамувавши подих, намагаються зрозуміти, що ми робимо.

Діти люблять робити все так, як «дорослі» — це закон розвитку душі та духу, тому відноситись до цього потрібно з розумінням і терпінням та іноді проявляти винахідливість, щоб нічого не забороняти, але переключити увагу та зацікавленість на більш доступне та привабливе. Наприклад, мама чи тато щось пишуть, в двері подзвонили - потрібно відчинити! Скориставшись цим, спостережлива маленька людина, хоче відчувти те, що відчуває дорослий, сміливо бере в руки ручку чи олівець і з почуттям «дорослого» (як тато чи мама) починає робити те, що за хвилину до того робили вони. І там же. Хіба можна за це наказувати? Покарати за те, що дитина хоче бути такою, як ми? Ні в якому разі! Нам потрібно проявити мудрість і поговорити з малюком, поважаючи його почуття. Так ми навчимо його поважати почуття інших людей. Кожна лінія, проведена самостійно, — це успіх, радість від розуміння того, що я можу сам! Знайомлячись з матеріалами для малювання, малюки експериментують з ними, шукають більш міцні та м'які - що залишають яскравий, насичений слід. Тому і обирають фломастери. Так, фломастери дають насичені лінії, їх зручно тримати в руці, вони грубіші ніж звичайні олівці і не ламаються. Але у них є одне серйозне "але" — товщина і тональність лінії, залишеної фломастером, не змінюються в залежності від натиску на корпус фломастера. Тому з допомогою фломастера неможливо досягти плавних переходів різних відтінків одного кольору і різних кольорів із одного в інший, в результаті чого з'являється третій колір. Всіма цими якостями володіють сучасні кольорові олівці. Можливості у олівців великі, а значить більша і палітра вражень і переживань юних художників - експериментаторів. Робота кольоровими олівцями, як і будь-яке мистецтво, гармонізує почуття людини, а значить, допомагає укріпити здоров'я. Ви не замислювалися, чому всі діти малюють? Чому вони починають робити це раніше, чим розмовляти? Можливо тому, що бажають нам щось сказати? Можливо тому, що намагаються в собі щось перебороти чи порадувати себе та навколишніх. Щоб розгадати таємницю дитячого малювання, ми, дорослі, звертаємося за поясненнями до психолога. Але чому ми не запитаємо просто у дітей? Чому всі діти малюють? Тому, що вони художники. І це не перебільшення. Це правда! І нам, дорослим, потрібно рахуватися з нею. Що потрібно, щоб малюнок вийшов гарним? Щоб діти малювали самі; тиша; щоб не квапили; великий аркуш. Саме головне, ми повинні зрозуміти: завдяки творчості, діти пізнають себе, звільняються від поганого і укріплюють добре, прекрасне, розв'язують свої важливі проблеми. Буде дуже корисно і правильно не обмежувати малюків потребою малювати лише в зошиті. Не бійтеся дати чистий білий аркуш; причому чим більший, тим краще. Погодьтеся: намалювати своє дерево, свій будинок, свого чоловічка - це сміливе відкриття, тому що не по шаблону, не по схемі, а таких, яких ніхто ще не малював.